Europos Parlamentas
2014-2019

Plenarinio posėdžio dokumentas

B8-0318/2016 }
B8-0319/2016 }
B8-0320/2016 }
B8-0321/2016 }
B8-0322/2016 }
B8-0323/2016 }
B8-0324/2016 } RC1

8.3.2016

BENDRAS PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

pateiktas pagal Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 ir 4 dalis

keičiantis šių frakcijų pateiktus pasiūlymus dėl rezoliucijų:
ECR (B8-0318/2016)
S&D (B8-0319/2016)
Verts/ALE (B8-0320/2016)
EFDD (B8-0321/2016)
ALDE (B8-0322/2016)
GUE/NGL (B8-0323/2016)
PPE (B8-0324/2016)

dėl padėties Eritrėjoje
(2016/2568(RSP))

Davor Ivo Stier, Lars Adaktusson, Lara Comi, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Michael Gahler, György Hölvényi, Roberta Metsola, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Fernando Ruas, Antonio Tajani, Bogdan Brunon Wenta, Joachim Zeller, Milan Zver
PPE frakcijos vardu
Victor Boştinaru, Linda McAvan, Norbert Neuser, Elena Valenciano, Ana Gomes, Marita Ulvskog, Marlene Mizzi, Doru-Claudian Frunzulică,

Enrique Guerrero Salom, Richard Howitt, Francisco Assis,
Zigmantas Balčytis, Hugues Bayet, Brando Benifei, José Blanco López,
Vilija Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Soledad Cabezón Ruiz,
Nicola Caputo, Andrea Cozzolino, Andi Cristea, Isabella De Monte,
Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Neena Gill, Maria Grapini,
Sylvie Guillaume, Jytte Guteland, Anna Hedh, Afzal Khan, Jeppe Kofod,
Olle Ludvigsson, Krystyna Łybacka, Costas Mavrides, Sorin Moisă,
Momchil Nekov, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis,
Vincent Peillon, Tonino Picula, Kati Piri, Miroslav Poche,
Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Monika Smolková,
Tibor Szanyi, Claudia Tapardel, Julie Ward, Flavio Zanonato
S&D frakcijos vardu
Charles Tannock, Mark Demesmaeker, Ryszard Antoni Legutko,
Angel Dzhambazki, Ryszard Czarnecki, Arne Gericke
ECR frakcijos vardu
Beatriz Becerra Basterrechea, Nedzhmi Ali, Petras Auštrevičius,
Izaskun Bilbao Barandica, Dita Charanzová, Martina Dlabajová,
Fredrick Federley, Charles Goerens, Nathalie Griesbeck, Marian Harkin,
Filiz Hyusmenova, Ivan Jakovčić, Ilhan Kyuchyuk, Valentinas Mazuronis,
Louis Michel, Javier Nart, Urmas Paet, Maite Pagazaurtundúa Ruiz,
Marietje Schaake, Hannu Takkula, Pavel Telička, Ivo Vajgl,
Hilde Vautmans, Paavo Väyrynen, Cecilia Wikström
ALDE frakcijos vardu
Marie-Christine Vergiat, Malin Björk, Lola Sánchez Caldentey,
Barbara Spinelli, Patrick Le Hyaric
GUE/NGL frakcijos vardu
Judith Sargentini, Maria Heubuch, Bodil Valero
Verts/ALE frakcijos vardu
Fabio Massimo Castaldo, Ignazio Corrao, Isabella Adinolfi
EFDD frakcijos vardu

Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Eritrėjoje
(2016/2568(RSP))

Europos Parlamentas,

– atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Eritrėjos, visų pirma į 2002 m. vasario 7 d.[1], 2004 m. lapkričio 18 d.[2] ir 2011 m. rugsėjo 15 d.[3] rezoliucijas dėl žmogaus teisių padėties šioje šalyje, taip pat dėl Dawito Isaako atvejo,

– atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijas 751 (1992), 1882 (2009), 1907 (2009), 2023 (2011) ir 2244 (2015), kuriomis Eritrėjai taikomas ginklų embargas pratęstas iki 2016 m. lapkričio 15 d., ir į Somalio ir Eritrėjos stebėsenos grupės 2015 m. spalio 19 d. ataskaitą,

– atsižvelgdamas į specialiosios pranešėjos žmogaus teisių padėties Eritrėjoje klausimais Sheilos B. Keetharuth Žmogaus teisių tarybai 2015 m. birželio 19 d. pateiktą ataskaitą,

– atsižvelgdamas į AKR ir ES partnerystės susitarimą (Kotonu susitarimą) su pakeitimais, padarytais 2005 m. ir 2010 m., kurį Eritrėja yra pasirašiusi,

– atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 1 d. Tarybos sprendimą 2010/127/BUSP dėl ribojančių priemonių Eritrėjai[4], kuris iš dalies pakeistas 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimu 2010/414/BUSP[5] ir 2012 m. spalio 15 d. Tarybos sprendimu 2012/632/BUSP[6],

– atsižvelgdamas į 2015 m. lapkričio 11 d. Europos Parlamento Vystymosi komiteto A priežiūros darbo grupės išvadas,

– atsižvelgdamas į Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) atstovo spaudai 2014 m. rugsėjo 18 d. pareiškimą dėl politinių kalinių Eritrėjoje,

– atsižvelgdamas į 2015 m. EIVT pranešimą dėl Eritrėjos ir Europos Sąjungos partnerystės,

– atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Lyčių lygybės ir moterų įgalinimo padalinio pateiktą 2014 m. birželio mėn. šaliai skirtą ataskaitą dėl Eritrėjos valstybės vyriausybės,

– atsižvelgdamas į 2016 m. vasario 3 d. patvirtintą Eritrėjai skirtą nacionalinę orientacinę programą, finansuojamą 11-ojo Europos plėtros fondo lėšomis;

– atsižvelgdamas į JT Žmogaus teisių padėties Eritrėjoje tyrimo komisijos 2015 m. birželio 8 d. pareiškimą spaudai,

---

[1] OL C 284 E, 2002 11 21, p. 359.
[2] OL C 201 E, 2005 8 18, p. 123.
[3] OL C 51 E, 2013 2 22, p. 146.
[4] OL L 51, 2010 3 2, p. 19.
[5] OL L 195, 2010 7 27, p. 74.
[6] OL L 282, 2012 10 16, p. 46.

– atsižvelgdamas į Konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar baudimą,

– atsižvelgdamas į AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos pirmininkų 2011 m. lapkričio 23 d. ir 2013 m. birželio 25 d. pareiškimus dėl žmogaus teisių padėties Eritrėjoje,

– atsižvelgdamas į savo 2015 m. gegužės 27 d. diskusijas dėl ES paramos vystymuisi, kuri Eritrėjai buvo skirta atsižvelgiant į užfiksuotus piktnaudžiavimo žmogaus teisėmis atvejus,

– atsižvelgdamas į 1997 m. priimtą Eritrėjos konstituciją, kuria užtikrinamos pilietinės laisvės, įskaitant religijos laisvę,

– atsižvelgdamas į Tarptautinės darbo organizacijos konvenciją Nr. 29 dėl priverstinio darbo, konvenciją Nr. 105 dėl priverstinio darbo panaikinimo ir konvenciją Nr. 87 dėl asociacijų laisvės ir teisės jungtis į organizacijas gynimo,

– atsižvelgdamas į 1981 m. Afrikos žmogaus ir tautų teisių chartiją,

– atsižvelgdamas į 1966 m. Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą,

– atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,

– atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 ir 4 dalis,

A. kadangi ES rėmė Eritrėją nuo 1993 m., kai šalis tapo nepriklausoma nuo Etiopijos; kadangi Eritrėjos vyriausybė, dangstydamasi nacionalinės gynybos ir karo tarnybos interesais, trukdė įgyvendinti pradinį pažadą, duotą šaliai tapus nepriklausoma, užtikrinti demokratiją ir teisinės valstybės principą; kadangi 1997 m. planuoti surengti prezidento rinkimai taip niekada ir neįvyko ir kadangi tais pačiais metais ratifikuota konstitucija niekada nebuvo įgyvendinta; kadangi 2009 m. regioniniai rinkimai dar nebuvo surengti; kadangi net prieš Nacionalinės Asamblėjos paleidimą 2002 m. įstatymai buvo priimami vyriausybės dekretais;

B. kadangi, 1993 m. Eritrėjai tapus nepriklausoma nuo Etiopijos, tarptautinė bendruomenė ir Eritrėjos gyventojai ėmė tikėtis, kad tai padės Eritrėjos gyventojams sukurti tokią valstybę, kurioje būtų gerbiamos žmogaus teisės ir kurioje nevyktų represijos; kadangi taip neatsitiko, tik prasidėjo dar didesnės represijos ir dar daugiau pažeidžiamos žmogaus teisės;

C. kadangi JT specialiosios pranešėjos ataskaitoje pažymėta, kad Eritrėjos žmogaus teisių padėties rodikliai yra vieni iš prasčiausių pasaulyje, kad žmogaus teisių pažeidimai tapo įprasta kasdienybe ir kad pastaraisiais metais nenustatyta jokio padėties pagerėjimo; kadangi daug jaunimo pabėgo iš šalies nuo represinės vyriausybės ir privalomo ėmimo į karinę tarnybą, kuri dažnai prasideda esant labai jauno amžiaus ir dažnai nepaisoma 18 mėnesių trukmės tarnybos laikotarpio, todėl dauguma eritrėjiečių atlieka neterminuotą karinę tarnybą, ir kadangi tokia ištęsta privaloma karinė tarnyba trukdo

galimam šalies ekonomikos augimui; kadangi bet koks atlygio už nacionalinę tarnybą padidėjimas yra beprasmis, nes dėl pastaruoju metu nuvertėjusios vietos valiutos nakfos ir bankų suvaržymų šalyje šiuo metu jaučiama stoka; kadangi daugelis šauktinių dirba priverstinį darbą ir atlieka civilinės tarnybos prievoles; kadangi daugumos nacionalinėje tarnyboje tarnaujančių asmenų padėtis vis dar prilygsta vergovei, kai bet koks darbas, darbo paieškos ir galimybė gyventi šeimos gyvenimą yra kontroliuojami; kadangi neužtikrinamos religijos ir sąžinės, žiniasklaidos ir saviraiškos laisvės;

D. kadangi JT Žmogaus teisių padėties Eritrėjoje tyrimo komisija nustatė, kad pažeidimai neteisminių egzekucijų, kankinimų (įskaitant seksualinius kankinimus ir seksualinę vergiją), nacionalinės tarnybos kaip vergijos, priverstinio darbo ir šaudymo siekiant nužudyti pasienyje politikos srityse gali būti laikomi nusikaltimais žmoniškumui;

E. kadangi žmogaus teisių stebėjimo organizacija *Human Rights Watch* pabrėžia, kad Eritrėjoje nėra religijos laisvės; kadangi vyriausybė rengia žiaurius išpuolius prieš piliečius, kurie praktikuoja ne valstybės pripažintas keturias oficialias, bet kitas religijas; kadangi vyriausybė kišasi net ir tais atvejais, kai žmonės praktikuoja oficialiai pripažintas religijas;

F. kadangi homoseksualų veikla Eritrėjoje yra neteisėta ir vyriausybė atsisako įgyvendinti kovos su diskriminacija teisės aktus, kuriais siekiama apsaugoti lesbietes, gėjus, biseksualius, translyčius ir interseksualius (LGBTI) asmenis;

G. kadangi visose Eritrėjos visuomenės srityse paplitusi moterų diskriminacija ir smurtas prieš moteris; kadangi itin didelė seksualinio smurto grėsmė moterims kyla ne tik kariuomenėje ir kariuomenės mokymo stovyklose, bet ir pačioje visuomenėje apskritai, kurioje smurtas prieš moteris yra nebaudžiamas; kadangi tam tikrais duomenimis 89 proc. mergaičių Eritrėjoje yra moters lyties organų žalojimo aukos; kadangi 2007 m. kovo mėn. vyriausybė paskelbė pranešimą, pagal kurį moterų lyties organų žalojimas laikomas nusikaltimu, draudžiama vykdyti tokią praktiką ir remiamos tų metų švietimo programos siekiant užkirsti kelią tokiai praktikai; kadangi moterys gali prarasti teisę gauti maisto kuponus ir teisę į žemę;

H. kadangi itin daug eritrėjiečių neapibrėžtam laikotarpiui sulaikomi dėl įvairių nepagrįstų priežasčių, pvz., už nepriklausomos nuomonės reiškimą ar tiesiog be jokio aiškaus pagrindimo; kadangi sulaikyti asmenys, įskaitant vaikus, laikomi labai griežtomis sąlygomis, kurios kai kurias atvejais prilygsta kankinimui, atsisakant suteikti medicininę priežiūrą; kadangi sulaikytas moteris dažnai prižiūri apsaugos pareigūnai vyrai ir dėl to didėja seksualinio smurto ir smurto dėl lyties pavojus; kadangi, remiantis organizacijos *Freedom House* sąrašu (2015 m. ataskaita), Eritrėja toliau išlieka tarp valstybių, kuriose žiniasklaidai taikoma daugiausia represijų, šaliai suteiktas pats žemiausias įvertinimas „blogiausia iš blogiausių“ ir šalyje yra pats žemiausias interneto prieigos rodiklis pasaulyje – tik 1 proc.;

I. kadangi 2014 m. rugsėjo 18 d. Briuselyje EIVT atstovo spaudai padarytame pareiškime išreikštas susirūpinimas dėl to, kad nuo 2001 m. rugsėjo 18 d., nepateikus jokių kaltinimų, nepriėmus teismo sprendimo ir nesuteikus galimybės susitikti su advokatu,

sulaikyta vienuolika parlamento narių ir žymių Liaudies fronto už demokratiją ir teisingumą (PFDJ) veikėjų, taip pat, kad nuo 2001 m. rugsėjo 23 d. neteisėtai sulaikyta dešimt nepriklausomų žurnalistų, įskaitant Dawitą Isaaką – Švedijos pilietį ir vienintelį sąžinės kalinį europietį; kadangi patriarchas Abune Antonios ir toliau laikomas atskirtas nuo išorinio pasaulio ir nuo 2006 m. sausio mėn. jam taikomos namų arešto sąlygos;

J. kadangi Eritrėjoje nėra spaudos laisvės, nes nepriklausoma žiniasklaida šalyje uždrausta ir pagal organizacijos „Reporteriai be sienų“ nustatytą pasaulinį spaudos laisvės indeksą Eritrėja aštuonerius metus iš eilės užima paskutinę vietą tarp 170–180 įvertintų šalių;

K. kadangi, remiantis JT vystymo programos 2015 m. Žmogaus socialinės raidos ataskaita, 2015 m. pagal žmogaus socialinės raidos indeksą Eritrėja iš 188 šalių užėmė 186 vietą;

L. kadangi, pasak JT specialiosios pranešėjos žmogaus teisių padėties Eritrėjoje klausimais, nerimą kelia trys pagrindinės sritys, t. y. naudojimasis ekonominėmis, socialinėmis ir kultūrinėmis teisėmis, įskaitant teisę į tinkamą būstą, neteisėtas žmonių gabenimas ir prekyba žmonėmis, taip pat didėjantis nelydimų nepilnamečių skaičius, kurie keliauja kartu su iš šalies bėgančiais žmonėmis, kurių kas mėnesį susidaro daugiau nei 5 000;

M. kadangi 2015 m. birželio 26 d. šimtai Eritrėjos pabėgėlių surengė demonstraciją prie Afrikos Sąjungos būstinės reikalaudami, kad regioninė organizacija darytų spaudimą vykdyti demokratines reformas jų gimtojoje šalyje; kadangi protestuotojai daug metų šaliai vadovaujantį Eritrėjos prezidentą Isaiasą Afewerkį apkaltino diktatūra ir primygtinai reikalavo, kad Afrikos Sąjunga imtųsi veiksmų;

N. kadangi 2015 m. lapkričio mėn. JT įspėjo dėl didelės sausros Somalio pusiasalyje, kilusios dėl tuometinio reiškinio „El Ninjo“; kadangi 2015 m. gruodžio mėn. JT pažymėjo, kad ši sausra buvo didžiausia kada nors kilusi sausra šiame regione ir kad dėl jos kultūrinių augalų derlius sumažėjo 50–90 proc.; kadangi dėl to Eritrėja yra viena iš šalių, kurioms teks spręsti didelę problemą, kaip savo gyventojus aprūpinti maistu;

O. kadangi Eritrėjos prezidentas, visiškai nepaisydamas dėl sausros susiklosčiusios tikrosios padėties, atmetė nuogąstavimus dėl maisto krizės teigdamas, kad, nors žemės ūkio produkcija ir sumažėjo, šalis nepatirs jokios krizės;

P. kadangi ES yra svarbus Eritrėjai pagalbą teikiantis subjektas, teikiantis jai paramą vystymuisi ir pagalbą;

Q. kadangi Eritrėjos vyriausybė vienašališkai sustabdė pagalbos teikimą 2011 m. ir viešai nepripažįsta savo bendradarbiavimo ir partnerystės su ES; kadangi Eritrėja nesudaro geresnių galimybių Europos Parlamento nariams laisvai ir be kontrolės lankytis Eritrėjoje;

R. kadangi moterys ir vaikai, praradę pragyvenimo šaltinį, priversti bėgti iš šalies; kadangi 2015 m. iš Eritrėjos bėgantys gyventojai sudarė ketvirtą didžiausią asmenų grupę (po sirų, irakiečių ir afganų), rizikuojančių leistis į pavojingą kelionę link Europos ir patekti

į negailestingų neteisėtu žmonių gabenimu užsiimančių asmenų rankas, kad pavojingai persikeltų per Vidužemio jūrą; kadangi dėl šios priežasties padėtis Eritrėjoje daro tiesioginę įtaką Europai, nes, jei šalyje būtų gerbiamos ir puoselėjamos žmogaus teisės ir žmonės galėtų gyventi be baimės, eritrėjiečiai galėtų grįžti į savo tėvynę;

S. kadangi, anot JT vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro, iš Eritrėjos pabėgo 400 00 arba 9 proc. visų gyventojų; kadangi Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biuro vertinimu per mėnesį iš šalies išvyksta apie 5 000 Eritrėjos gyventojų pirmiausia dėl užsitęsusių sunkių žmogaus teisių pažeidimų; kadangi 2015 m. pabėgėlio statusas ES buvo suteiktas 69 proc. prieglobsčio prašytojų iš Eritrėjos, dar 27 proc. prašytojų gavo papildomą apsaugą, ir tai rodo, kokia rimta persekiojimo grėsmė Eritrėjoje;

T. kadangi dėl prekybos žmonėmis už išpirką Sinajuje taikant žiaurių kankinimų praktiką žuvo ir dingo daug Eritrėjos pabėgėlių, kurie buvo pagrobti, o rimtai sužaloti išgyvenę asmenys nesulaukė jokios pagalbos ar paramos; kadangi vyrauja visiškas nebaudžiamumas ir atsakingi asmenys nėra traukiami atsakomybėn; kadangi itin daug dėmesio reikėtų skirti nelydimiems vaikams, tapusiems prekybos žmonėmis aukomis, nes dėl jų ypatingo pažeidžiamumo jiems reikalinga speciali pagalba ir parama;

U. kadangi 2016 m. vasario 22 d. pagal Tarpvyriausybinės vystymo institucijos Saugumo sektoriaus programą Adis Abeboje (Etiopija) oficialiai pradėta rengti tyrimo ataskaita „Neteisėtas žmonių gabenimas ir prekyba žmonėmis maršrutu „Somalio pusiasalis – centrinė Vidužemio jūros regiono dalis“;

V. kadangi Eritrėja remia Chartumo procesą (2014 m. lapkričio 28 d. pradėtą ES ir Afrikos Sąjungos iniciatyvą, kuria siekiama spręsti migracijos ir prekybos žmonėmis problemas), pagal kurį, be kita ko, įgyvendinami konkretūs projektai, įskaitant teisminių institucijų gebėjimų stiprinimą ir informuotumo didinimą;

W. kadangi ES pirmąsias sankcijas Eritrėjai nustatė 2010 m. kovo mėn., kad įgyvendintų JT Saugumo Tarybos rezoliuciją 1907 (2009), ir kadangi šios sankcijos apėmė ginklų embargą, keliavimo apribojimus ir turto įšaldymą ir buvo taikomos asmenims, kurie kėlė grėsmę taikai ir nacionaliniam susitaikymui;

X. kadangi ES suinteresuota padėties Eritrėjoje stabilizavimu, nes dėl dabartinės padėties didelė dalis gyventojų yra priversti bėgti, o dėl nusikalstamos veikos, įskaitant neteisėtą migrantų gabenimą ir prekybą žmonėmis, žūsta tūkstančiai žmonių;

Y. kadangi totalitarinis režimas plinta ir Eritrėjos diasporoje, reikalaujama, kad jos nariai mokėtų 2 proc. mokestį už savo pajamas užsienyje, jie šnipinėjami, taikomasi į Eritrėjoje likusius šeimos narius argumentuojant nusikalstamais veiksmais; kadangi 2016 m. sausio 28 d. Eritrėjos nacionalinės plėtros ministras ir ES delegacijos vadovas Asmaroje pasirašė 11-ojo Europos plėtros fondo (EPF) lėšomis finansuojamą nacionalinę orientacinę programą, kurios vertė per artimiausius penkerius metus sieks 200 mln. EUR; kadangi veiksmai, visų pirma energetikos sektoriuje, turėtų būti orientuoti į atsinaujinančiąją energiją, valdymą ir viešųjų finansų valdymą;

Z. kadangi 2015 m. lapkričio 13 d. Parlamento Vystymosi komitetas kreipėsi į Komisiją ir EIVT prašydamas atsižvelgti į EPF komitetui nusiųstas išvadas dėl Eritrėjos nacionalinės orientacinės programos projekto, kuriose buvo nurodomas Eritrėjos režimo padarytų žmogaus teisių pažeidimų mastas ir sunkumas, šio režimo kaip vystomojo bendradarbiavimo partnerio nepatikimumas, išplitusi korupcija ir iš esmės visiškai neskaidrus viešųjų finansų valdymas šalyje bei netinkamo EPF lėšų panaudojimo migracijos valdymo tikslais rizika; kadangi Vystymosi komitetas paragino EPF komitetą netvirtinti nacionalinės orientacinės programos, kol nebus surengtos tolesnės diskusijos; kadangi į Parlamento poziciją atsižvelgta nebuvo;

AA. kadangi PFDJ kontroliuoja ir prižiūri pabėgėlių ir diasporos bendruomenes per ambasadas, dalyvaujančias išreikalaujant diasporos mokesčius ir „savanoriškus“ įnašus mainais už paslaugas, kaip antai tapatybės dokumentus, pasus, gimimo liudijimus ir svarbius pabėgėliams reikalingus dokumentus; kadangi tokia praktika pažeidžia Vienos konvenciją dėl diplomatinių santykių; kadangi PFDJ jaunimo organizacijos vadovai Nyderlanduose pradėjo teisines kampanijas prieš Nyderlandų mokslininkus, žiniasklaidą ir vyriausybės institucijas, talkinant politinei vadovybei Asmaroje, kaip manoma, siekiant nutildyti režimo kritikus; kadangi JT specialioji pranešėja žmogaus teisių padėties Eritrėjoje klausimais taip pat sulaukė grasinimų;

1. su dideliu susirūpinimu atkreipia dėmesį į nuolatinę katastrofišką žmogaus teisių padėtį ir visišką teisinės valstybės ir žiniasklaidos laisvės nebuvimą Eritrėjoje;

2. pažymi, kad teisingumo trūkumo šalinimas, demokratinis valdymas ir teisinės valstybės atkūrimas turi būti prioritetinėmis sritimis, nutraukiant autoritarinį valdymą, pagrįstą savavališko sulaikymo ir kalinimo vienutėje, kankinimo ir kitų žmogaus teisių pažeidimų (kai kurie iš jų gali būtų laikomi nusikaltimais žmoniškumui) baime;

3. primygtinai ragina Eritrėjos vyriausybę panaikinti neterminuotos nacionalinės tarnybos sistemą demobilizuojant šauktinius, baigusius privalomą 18 mėnesių tarnybą, ir visiškai nutraukti šauktinių priverstinio darbo praktiką pasibaigus šiam laikotarpiui, suteikti teisę atsisakyti veikti dėl vidinių įsitikinimų ir nutraukti privalomą praktiką, kai visi moksleiviai paskutinius mokslo metus praleidžia kariuomenės mokymo stovyklose; ragina Eritrėjos vyriausybę užtikrinti, kad kariniuose mokymuose nedalyvautų nė vienas 18 metų nesulaukęs asmuo ir kad į karo tarnybą nebūtų imami vyresni nei įprasto šauktinių amžiaus gyventojai; pažymi, kad Eritrėjos valdžios institucijos 2016 m. vasario mėn. priminė, jog ES susitarimas niekaip nepaskatins reformuoti Eritrėjos karo tarnybos politikos;

4. mano, kad EPF komitetas turėjo atsižvelgti į Vystymosi komiteto rekomendacijas ir nepatvirtinti nacionalinės orientacinės programos ir pradėti tolesnes diskusijas; mano, kad sprendimas, nepaisant Parlamento prieštaravimo, patvirtinti Eritrėjos nacionalinę orientacinę programą rodo demokratijos stoką ir iš esmės sumenkina Parlamento vaidmenį užtikrinant veiksmingą ES vystymosi uždavinių įgyvendinimą; šiuo atveju ragina Parlamentui suteikti EPF priežiūros įgaliojimus, sudarant privalomą tarpinstitucinį susitarimą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 295 straipsnį; pažymi, kad Vystymosi komiteto išvadas dėl programavimo dokumentų projektų

Komisija turėtų automatiškai siųsti nuolatinėms valstybių narių atstovybėms;

5. atkreipia dėmesį į tai, kad, siekiant skatinti mažinti skurdą ir užtikrinti socialinį ir ekonominį vystymąsi, kovoti su pagrindinėmis ekonominėmis ir politinėmis migracijos priežastimis ir finansuoti projektus, susijusius su atsinaujinančiųjų išteklių energija, energijos vartojimo efektyvumu ir ekonomikos valdymu, per kitus penkerius metus iš 11-ojo Europos plėtros fondo nacionalinei orientacinei programai būtų skirta 200 mln. EUR; primena, kad šiuo finansiniu paketu papildomos kitos bendradarbiavimo sritys, pvz., Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonė;

6. ragina Komisiją užtikrinti, kad skiriamomis lėšomis pasinaudotų ne Eritrėjos vyriausybė, bet jos būtų griežtai skiriamos Eritrėjos gyventojų poreikiams, susijusiems su vystymusi, demokratija, žmogaus teisėmis, geru valdymu ir saugumu, taip pat žodžio, spaudos ir susirinkimų laisve, tenkinti; primygtinai ragina ES užtikrinti, kad neseniai sudarytam pagalbos susitarimui būtų taikomos tam tikros sąlygos, taip pat užtikrinti, kad pagal nacionalinę orientacinę programą Eritrėjoje būtų remiamas esminis energetikos politikos perorientavimas, siekiant užtikrinti elektros energijos prieinamumą visiems piliečiams, visų pirma – gyvenantiems kaimo vietovėse, kuriose šiuo metu vis dar nėra elektros; be to, mano, kad nacionalinės orientacinės programos valdymo principai iš esmės turėtų būti pagrįsti JT atliekamo visuotinio periodinio žmogaus teisių vertinimo rekomendacijų įgyvendinimu;

7. primena, kad nelydimas nepilnametis visų pirma yra vaikas, kuriam gali grėsti pavojus, ir kad valstybės narės ir ES, spręsdamos nelydimų nepilnamečių problemą, pirmiausia turi vadovautis ne imigracijos politikos, o vaiko apsaugos principais, kad būtų paisoma pagrindinio principo – užtikrinti vaiko interesus; primena, kad visi be išimties jaunesni nei 18 metų asmenys turi būti laikomi vaikais, taigi, ir nepilnamečiais; atkreipia dėmesį į tai, kad nelydimi nepilnamečiai, ypač mergaitės, du kartus labiau gali patirti problemų ir sunkumų nei kiti nepilnamečiai;

8. ragina tarptautinę bendruomenę ir Eritrėjos vystymosi partnerius įsikišti į susiklosčiusią padėtį ir daryti spaudimą Eritrėjos vyriausybei, kad ji leistų užsienio pagalbos teikėjams, kol krizė nepagilėjo, paremti pažeidžiamas bendruomenes; primygtinai ragina ES imtis neatidėliotinų ir veiksmingų priemonių, kuriomis būtų padedama Eritrėjos žmonėms geriau apsisaugoti nuo reiškinio „El Ninjo“ poveikio, siekiant užtikrinti apsirūpinimo maistu saugumą, prieigą prie vandens ir sanitarinių sąlygų;

9. tebėra labai susirūpinęs dėl žmogaus teisių padėties šioje šalyje; dar kartą ragina Eritrėjos valdžios institucijas nedelsiant ir besąlygiškai paleisti parlamento narius, žurnalistus (įskaitant Švedijos pilietį Dawitą Isaaką, apie kurį nieko negirdėti nuo 2005 m.), politinius kalinius ir sąžinės kalinius;

10. ragina Komisiją siekti, kad Eritrėjos vyriausybė pateiktų aiškias garantijas, jog ji įgyvendins demokratines reformas ir užtikrins pagarbą žmogaus teisėms, be kita ko, įgyvendindama Visuotinio periodinio vertinimo darbo grupės 18-osios sesijos rekomendacijas, kurioms ji pritarė 2014 m. vasario 7 d.; ragina vyriausybę įsileisti į šalį nepriklausomus JT ir Afrikos Sąjungos ekspertus, įskaitant JT specialiąją pranešėją, ir

leisti Žmogaus teisių padėties Eritrėjoje tyrimo komisijai visapusiškai įgyvendinti savo įgaliojimus, taip pat su ja bendradarbiauti, įskaitant bendradarbiavimą viešųjų finansų klausimais;

11. primena, kad religijos laisvė yra pagrindinė teisė, ir griežtai smerkia visų formų smurtą ir diskriminaciją dėl religijos;

12. palankiai vertina Eritrėjos vyriausybės priemones, kurių ji ėmėsi kovodama su moterų lyties organų žalojimu; ragina vyriausybę apskritai stiprinti moterų teisių skatinimą ir apsaugą, be kita ko, imantis tolesnių kovos su žalinga praktika, kaip antai vaikų, ankstyvosios ir priverstinės santuokos, priemonių bei užkirsti kelią nebaudžiamumui seksualinio smurto atvejais; ragina Eritrėjos vyriausybę gerbti namų, kuriuose gyvena vien tik vienišos moterys, gyventojas ir užtikrinti paramą joms ir jų apsaugą;

13. smerkia tai, kad Eritrėjos vyriausybė taiko vadinamąjį diasporos mokestį, kuris iš Eritrėjos piliečių, gyvenančių už šalies ribų, renkamas turto prievartavimo ir kitomis neteisėtomis priemonėmis ir kuriuo, pažeidžiant JT rezoliucijas, finansuojamos ginkluotos grupuotės kaimyninėse šalyse ir taip destabilizuojamas regionas; primygtinai ragina vyriausybę panaikinti kaltės nustatymo pagal giminystės ryšius politiką, taikomą nacionalinės tarnybos vengiančių, iš Eritrėjos siekiančių pabėgti arba Eritrėjos ekspatriantams vyriausybės nustatyto 2 proc. pajamų mokesčio nemokančių asmenų šeimos nariams;

14. ragina Eritrėją pasirašyti ir nedelsiant pradėti taikyti JT Konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ir baudimą, taip pat visapusiškai laikytis įsipareigojimų pagal Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą ir Afrikos žmogaus ir tautų teisių chartiją, kuriais draudžiamas kankinimas; su susirūpinimu pažymi, kad visuomenės ir privatūs veikėjai, įskaitant bendroves, patiria sunkius vyriausybės kontrolės suvaržymus; pripažįsta, jog dėl to, kad nevaldomi viešieji finansai ir nėra nacionalinio biudžeto, neįmanoma vykdyti biudžeto kontrolės, ir jog naudojantis finansiniais ištekliais, kai vyriausybė kontroliuoja centrinį banką, gali būti paprasčiau įsigyti karinių reikmenų ir taip skatinti terorizmą ir destabilizavimą regione;

15. primygtinai ragina visas Eritrėjoje investuojančias tarptautines bendroves veikti visapusiškai gerbiant žmogaus teises ir jų nepažeidžiant;

16. primygtinai ragina ES valstybes nares ištirti PFDJ partijos bei įvairių jos atšakų, įskaitant jaunimo atšaką, vaidmenį ir uždrausti visų formų asociacijas ir veiklą, kuria tiesiogiai remiama Europoje vykdoma kontrolės ir stebėjimo veikla, pažeidžiami demokratijos ir teisinės valstybės principai ir sukuriami bauginimo ir prievartos modeliai; primygtinai ragina valstybes nares imtis veiksmų, kad būtų panaikintas diasporos mokestis, ir ištirti finansinius sandorius, susijusius su visomis kitomis įmokomis, kurias sumokėjo su Eritrėjos vyriausybe susijusios užsienio organizacijos, taip pat užtikrinti visapusišką visų Europoje esančių Eritrėjos pabėgėlių prieglobsčio teisių apsaugą;

17. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, AKR ir ES jungtinei

parlamentinei asamblėjai, Afrikos Sąjungos tarybai, Rytų Afrikos bendrijai, JT Generaliniam Sekretoriui, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, taip pat Eritrėjos valdžios institucijoms.